

20 op 20 voor de G20! (20.11.08)

De topontmoeting van de G20 in Washington op 15 november heeft haar beloften volledig ingelost. Het engagement om het vrije verkeer van kapitalen niet te beperken is gehonoreerd. Zo belooft de G20 te waarborgen dat de regulering doeltreffend zal zijn, dat ze de innovatie niet zal verstikken en dat ze de verdere ontwikkeling van de uitwisseling van goederen en financiële diensten zal stimuleren.

Ook de belofte om met geen woord te reppen over de fiscale paradijzen en het bankgeheim is gehouden. Nog meer: er is zelfs de belofte om niet aan de markt van de afgeleide financiële producten te raken. De G20 wil immers de versteviging van de markten van de afgeleide kredietproducten. Of nog: ze wil de transparantie van de markten voor onderhandse afgeleide producten verstevigen en verzekeren dat de infrastructuur voor die producten grotere volumes kunnen behandelen.

Daarbij komt nog dat ze het tot vervelens toe heeft gehad over de belofte om van de transparantie het nec plus ultra van de regulering te maken, evenals over de verbetering van de boekhoudkundige normen. Zoals steeds zal de enige juiste prijs dus deze van de markt zijn. We hadden verwacht dat de G20 opnieuw de principes zou bevestigen van het respect voor de privé-eigendom. En deze van de concurrentie tussen de markten en de financiële systemen. En deze van een modern en almaar meer gemonialiseerd financieel systeem. Dat is dan ook allemaal gebeurd.

We maakten ons helemaal niet bezorgd over de juistheid van de diagnose van de oorzaken van de crisis. En we hadden gelijk. Want de G20 bevestigt dat het begin van het decennium 2000 gekenmerkt was door een langdurige stabiliteit. Nog in diezelfde zinsnede noteert de G20 dat de actoren van de markt gepoogd hebben om nog hogere rendementen te realiseren, zonder op een adequate manier de risico's te evalueren en zonder de nodige waakzaamheid aan de dag te leggen. Dat toont nog maar eens de aandoenlijke coherentie van de G20 aan. En wij die nu net vreesden dat de G20 zijn strengheid op het gebied van monetaire en budgettaire politiek zou laten varen of versoepelen. Daar hebben we ons in vergist. Want onmiddellijk krijgen we te horen dat, samen met de aanbeveling om de binnenlandse vraag te stimuleren, het absoluut nodig is om een beleid te voeren dat de begrotingen binnen aanvaardbare perken houdt.

U dacht dat de G20 zinnens was om zich op te werpen als een zelfaangestelde wereldregering? Alleen zeurpieten zouden zoiets hebben durven denken. In tegendeel, de G20 haast zich om te verkondigen dat de regulering in de eerste plaats een zaak is die tot de verantwoordelijkheid behoort van de nationale regulatoren. Wat een opluchting! Die nationale regulatoren hebben het immers al dertig jaar laten afweten!

Misschien liep de G20 het risico te ambitieus te zijn? Wel neen! Zo lucide zijn ze daar dat ze ons waarschuwen een buitensporige regulering te vermijden, die de groei zou kunnen hinderen en de inkrimping van de financiële stromen - ook die naar de ontwikkelingslanden - zou kunnen verergeren. De schulden van de banken en de speculanten opdweilen, dat wel. De schulden van de zuidelijke landen echter kwijtschelden zou dan weer een bron van inkomsten van die banken wegnemen. Je kunt niet voorzichtig genoeg zijn.

Zou de G20, op sleeptouw genomen door het stel Bush-Sarkozy waarachter alleen de radiostilte van Obama opviel zichzelf de transparantie durven opleggen, die ze van de financiële markten vraagt? Durft ze haar wollige slogantaal achterwege laten? Eventjes dachten we te verademen: de organisaties van de privé-sector, die al goede praktijken hebben uitgewerkt op het gebied van structuren voor alternatieve beleggingen en/of speculatieve fondsen, moeten voorstellen formuleren

over een geheel van gestandaardiseerde goede praktijken. Wij nemen ons stellig voor om van deze wijze uitspraak onze wel te verstaan apolitieke - leidraad te maken als we nog eens moeten uitleggen hoe de economie werkt.

Voor de armen van deze wereld zal de rekening gepeperd zijn. De G20 echter mag rekenen op een 20 op 20.

(met dank aan Jean-Marie Harribey en Attac France)

Omdat een andere wereld mogelijk is,
Eric Goeman
Woordvoerder Attac Vlaanderen

.